

حمله به این ۱۵ مرکز اقتصادی مهم رژیم صهیونیستی را فلج می‌کند

رژیم صهیونیستی به دلیل محدودیت وسعت جغرافیایی، ۱۵ مرکز اقتصادی مهم دارد که اگر هدف قرار بگیرد کاملاً فلج می‌شود.

به گزارش سایت خبری پرسون، رژیم صهیونیستی در پی عملیات وعده صادق ۲ تهدید کرده که به زیربناهای اقتصادی ایران حمله خواهد کرد. با این حال، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در اطلاعیه‌ای درخصوص عملیات وعده صادق ۲ تأکید کرد؛ «اخطار داده می‌شود چنانچه رژیم صهیونیستی به این عملیات که منطبق بر حقوق قانونی کشور و قوانین بین‌المللی است واکنش نظامی نشان دهد، با حملات کوبنده و ویرانگر بعدی مواجه خواهد شد.»

این در حالی است که نتیجه حمله یک رژیم جعلی که یک سرزمین ۲۲ هزار کیلومتر مربعی را اشغال کرده و تقریباً همه هفت میلیون نفر جمعیت خود را از جای دیگری آورده و با وعده امنیت و رفاه با غصب سرزمین دیگران همراه کرده، به کشوری با مساحت یک میلیون و ۶۴۸ هزار و ۱۹۵ کیلومتر مربع و نزدیک به ۹۰ میلیون نفر جمعیت که ۹۵ درصد مردم آن متعلق به همین سرزمین هستند، جز نابودی اسرائیل چیز دیگری نیست. البته این تنها مقایسه با ایران است، وگرنه در مقایسه با جغرافیای مقاومت جای هیچ حرفی باقی نمی‌ماند.

هیچ مهاجری در اسرائیل برای کشته شدن در راه دیوانگی‌های نتانیاهو به این سرزمین نیامده اما در ایران چند برابر کل جمعیت اشغالگران صهیونیست؛ یعنی میلیون‌ها نفر حاضرند برای کشورشان و آزادی منطقه از دست آمریکا و اسرائیل جانشان را فدا کنند. تعداد کسانی که حالا حاضرند با کمترین امکانات، فلسطین را آزاد کنند بسیار بیش از زمان فتح خرمشهر و در مقابل، رژیم صهیونیستی بسیار ضعیف‌تر از آن زمان است. هیچ صهیونیست مهاجری، برای زندگی در ناامنی مستمر، خاموشی، بی‌بنزینی، بی‌آبی و فقدان وسایل ارتباطی به سرزمین‌های اشغالی نیامده است. بنابراین، درگیر شدن اسرائیل با ایران و نابودی امنیت و زیرساخت‌های اقتصادی، به فرار «همه» صهیونیست‌ها از سرزمین‌های اشغالی، منجر می‌شود.

یک میلیون نفر گریخته‌اند

کابوس صهیونیست‌ها، مهاجرت معکوس افرادی است که با هزاران وعده از کشورهای دیگر در پادگان بزرگی به نام اسرائیل جمع شده‌اند. طبق گزارش‌های رسمی مراکز رژیم صهیونیستی، از ابتدای طوفان الاقصی تاکنون، یک میلیون نفر؛ معادل ۱۴ درصد جمعیت صهیونیست‌ها از اسرائیل فرار کرده‌اند. سرنوشت ساکنان شمال سرزمین‌های اشغالی که ماه‌هاست آواره شده‌اند یا به خارج گریخته‌اند در انتظار همه ساکنان صهیونیست سرزمین‌های اشغالی است.

به‌خصوص که روزنامه عبری کالکالیست، گزارش داده که «مشمولان خدمت سربازی که به خارج رفته‌اند حاضر به بازگشت به اسرائیل نیستند.» دلیل آن معلوم است؛ فلسطین سرزمین آنها نیست و نه تنها حاضر نیستند برای یک رژیم جعلی غاصب، کشته شوند بلکه نمی‌خواهند عیاشی‌های شبانه خود در اروپا و آمریکا را ترک کنند. مرگ، بزرگ‌ترین کابوس کسانی است که با امید رفاه از شرق اروپا و دیگر مناطق به اسرائیل آورده شده‌اند اما در طرف مقابل، نیروهایی حضور دارند که عاشق شهادت هستند و خون شهدای مقاومت، خونشان را به جوش آورده است.

بهترین راه برای جلوگیری از جنگ، دادن درس‌های عبرت‌آموز از طریق ریختن سیلاب موشک در سرزمین اشغالگران و همزمان، عملیات‌های امنیتی علیه شخص نتانیاهو و رفقای متوهم اوست. البته اشغالگران، برای خلاصی از بدبختی‌های فوق‌الذکر، بهتر است نتانیاهو را روانه زندان کنند یا خودشان او را بکشند.

۱۵ مرکز اقتصادی مهم در اسرائیل

استراتژیست‌ها و کارشناسان جغرافیای سیاسی معتقدند هدف قرار دادن مراکز اقتصادی و زیربناها، اقتصاد اسرائیل را فلج می‌کند که موضع درستی است. البته برخی نیز اعتقاد دارند زدن مراکز عیاشی، سرعت مهاجرت معکوس و نابودی اسرائیل را افزایش می‌دهد چرا که برای بسیاری از غاصبان احمقی که از جاهای دیگر به فلسطین آمده‌اند، این مراکز مهم‌تر از نیروگاه است.

اسرائیل به دلیل محدود بودن وسعت جغرافیایی، به چند میدان نفتی و گازی، نیروگاه برق و پالایشگاه اندک وابسته است. کوچک‌ترین ضربه به این زیرساخت‌ها، اسرائیل را با چالش جدی رو به رو خواهد کرد. ۱۵ مرکز مهم اقتصادی اسرائیل شامل؛ سه میدان گازی کاریش، تمار و لویاتان، دو پالایشگاه نفت حیفا و اشدود، شش نیروگاه برق هاگیت، اوروت رابین، اشکول، روتنبرگ، گزر و رامت هواف، دو میدان نفتی حلتس و مجد و دو پایانه و انبار نفتی اشکلون و ایلات است.

همچنین زدن بنادر اسرائیل، خطوط انتقال برق، پمپ بنزین‌ها و...، امکان انتقال برق و سوخت و... از خارج را هم از بین می‌برد و زندگی در سرزمین‌های اشغالی را غیرممکن می‌کند.

در صورت سرزدن کوچک‌ترین خطائی از صهیونیست‌ها، بی‌درنگ این بانک اهداف، هدف موشک و پهپاد قرار می‌گیرند تا حساب کار دست رژیم

صهیونی بیاید؛ همان‌طور که سردار فدوی؛ جانشین فرمانده سپاه پاسداران هم تصریح کرده است: اگر رژیم صهیونیستی اشتباه کند همه منابع انرژی، ایستگاه‌ها و همه پالایشگاه‌های آن را هدف قرار می‌دهیم. رژیم صهیونیستی فقط سه نیروگاه و چند پالایشگاه دارد اما ایران کشوری پهناور است.

پاشنه آشیل اقتصاد رژیم صهیونیستی

اسرائیل به تعبیر شهید سید حسن نصرالله، حقیقتاً از خانه عنکبوت هم ضعیف‌تر است. زیرساخت گاز رژیم صهیونیستی در برابر درگیری منطقه‌ای گسترده‌تر، آسیب‌پذیر است و هرگونه آسیبی، پیامدهایی در داخل اراضی اشغالی فلسطین خواهد داشت و همچنین بازار صادرات این رژیم را مختل خواهد کرد.

سایت والا در مارس به نقل از یک منبع نظامی اسرائیلی مدعی شده بود زرادخانه حزب‌الله شامل موشک‌های ساحلی است که می‌تواند کشتی‌ها و سکوها را گازی را تهدید کند. روزنامه اسرائیلی «گلوبز» هم دو ماه قبل، در افشاگری که از پیامدهای فزاینده جنگ بر اقتصاد رژیم صهیونیستی حکایت داشت، هشدار داد این رژیم در معرض آسیب دیدن شدید تولید گاز قرار دارد. «کارپش»؛ تنها سکوی تولیدی است که تولید آن کاملاً برای بازار داخلی است. این سکوی گازی در سال میلادی گذشته، ۳۴ درصد از مصرف داخلی را تأمین کرد اما خطر واقعی برای سکوی «لویاتان»، بسیار جدی‌تر خواهد بود.

رکوردشکنی کسری بودجه اسرائیل

صهیونیست‌ها در حالی ایران را به زدن زیرساخت‌ها تهدید می‌کنند که در یکی از ضعیف‌ترین شرایط عمر ۷۶ ساله خود قرار دارند. پایگاه خبری الجزیره گزارش داد رژیم صهیونیستی با گشودن جبهه جنگ با لبنان نه تنها به هدف خود در احیای اقتصاد در شمال سرزمین‌های اشغالی نرسید بلکه قطب‌های تجاری خود در تل‌آویو و قدس اشغالی را در تیررس موشک‌های ایران و لبنان قرار داد.

داده‌های بانک مرکزی اسرائیل و وزارت دارایی این رژیم نشان می‌دهد که هزینه جنگ از هفتم اکتبر گذشته تا پایان مارس سال ۲۰۲۴ بیش از ۲۷۰ میلیارد شیکل (۷۳ میلیارد دلار) با نرخ متوسط ۴۲۷ میلیون دلار در روز بود. در برآورد دیگری، اسرائیل در ژوئن گذشته بودجه جنگ را از ۸۸ میلیارد شیکل (۲۳ میلیارد و ۵۲۰ میلیون دلار) به ۹۹ میلیارد شیکل (۲۶ میلیارد و ۵۶۰ میلیون دلار) رساند که تقریباً معادل ۷۲.۷۶ میلیون دلار در روز است. روزنامه اقتصادی اسرائیلی کالکالیست نیز هفته گذشته گزارش داد که ارتش رژیم اشغالگر پیش‌بینی‌های خود را به‌روز کرده و برآورد کل هزینه جنگ را از ۱۳۰ میلیارد شیکل (۳۷ میلیارد دلار) به بین ۱۴۰ تا ۱۵۰ میلیارد شیکل (حدود ۴۰ میلیارد دلار) افزایش داده است.

این هزینه‌ها شامل امکان آغاز عملیات زمینی در لبنان یا رویارویی مستقیم با ایران نمی‌شود و این بدان معناست که در صورت تشدید تنش‌ها ممکن است هزینه‌ها بیشتر شود.

در نتیجه پیامدهای اقتصادی و پیامدهای جنگ، دولت اسرائیل مجبور شد بودجه عمومی سال ۲۰۲۴ را افزایش دهد و به ۵۸۴ میلیارد شیکل (۱۵۸ میلیارد دلار) برساند که در مقایسه با سقف بودجه اولیه که سال گذشته به عنوان بخشی از بودجه ۲۰۲۳-۲۰۲۴ تعیین شده بود، حدود ۱۴ درصد افزایش داشت.

به دلیل هزینه‌های نظامی و خسارات مستقیم به اقتصاد اسرائیل، هزینه‌های بدهی دولت نتانیاهو نیز افزایش یافت و به ۶۲ درصد تولید ناخالص داخلی اشغالگران رسید. وزارت دارایی اسرائیل اعلام کرد که حجم کسری بودجه اسرائیل نیز تا پایان مارس گذشته به شش و دو دهم درصد از تولید ناخالص داخلی رسیده بود اما انتظار می‌رود کسری به رشد خود ادامه دهد و تا پایان سال ۲۰۲۴ به حدود ۶.۶ درصد برسد. از ابتدای سال جاری تاکنون کسری ۲۶ میلیارد شیکل (هفت میلیارد دلار) در بودجه عمومی اسرائیل ثبت شده است که در ۱۲ ماه گذشته این کسری به رکورد جدید ۱۱۷ میلیارد شیکل (۳۲ میلیارد دلار) رسیده که بالاترین کسری بودجه در تاریخ این رژیم است.

دیگر کسی به اسرائیل سفر نمی‌کند

یک سال پس از عملیات طوفان الاقصی که به گفته مسئولان امنیتی این رژیم بزرگ‌ترین شکست اطلاعاتی اسرائیل است، دولت نتانیاهو از محل کاهش گردشگران خارجی و داخلی پنج میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار؛ معادل یک‌پنجم کسری بودجه اسرائیل، زبان ثبت کرد. ضربه طوفان الاقصی به اقتصاد اسرائیل تنها شامل گردشگری نیست و کشاورزی، مسکن و صنایع فناوری این رژیم نیز بر اساس گزارش وزیر دارایی کابینه نتانیاهو با مشکلات فراوان اقتصادی از جمله بحران نیروی انسانی، تورم و سرمایه‌گذاری مواجه شدند. ۳۰۰ اقتصاددان اسرائیلی از جمله رئیس سابق بانک مرکزی این رژیم بعد از آغاز عملیات طوفان الاقصی در نامه‌ای خطاب به نتانیاهو از او خواستند که اسرائیل را «به هیچ عنوان درگیر جنگ بلندمدت نکند».

نتایج منفعت‌طلبی نتانیاهو

روزنامه صهیونیستی «جرزالم پست» طی گزارشی نوشته است: در میان جبهه‌هایی که اسرائیل از هفتم اکتبر در آن می‌جنگد، جبهه‌ای وجود دارد که آشکارا در مقابله با چالش‌های آن ناکام مانده و آن جبهه اقتصاد است. این جبهه از جبهه نظامی خطر کمتری ندارد؛ هیچ کشوری نمی‌تواند بدون اقتصادی که به اندازه کافی برای حمایت از آن قوی باشد، بدون سیستم پزشکی، سیستم رفاهی، سیستم آموزشی و هر یک از کارکردهای ضروری دیگر که یک دولت باید برای شهروندان خود فراهم کند، عمل کند؛ همچنین هیچ کشوری نمی‌تواند بدون اقتصاد کارآمد، کار کند.

این روزنامه افزوده است: این جنگ، هیزم به آتش تهدیدهای اقتصادی که اسرائیل با آن مواجه است، ریخته است. این تهدیدها فرار مغزها را تسریع می‌کند و به اعتماد سرمایه‌گذاران آسیب جبران‌ناپذیری وارد می‌کند و کسری بودجه اسرائیل را بیشتر می‌کند.

«جروزالم پست» با اشاره به ترجیح منافع الیگارش حاکم بر امنیت صهیونیست‌های ساکن اسرائیل ادامه داده است: چالش‌های اقتصادی ناشی از سیستمی که هم مشارکت نیروی کار و هم خدمت سربازی را برای بخش سریع‌الرشد این رژیم از بین می‌برد قابل‌توجه است. این یک نمونه از بسیاری منافع بخشی است که به قیمت از بین رفتن منافع ملی تحت سیاست اقتصادی ائتلاف‌محور ترویج می‌شود.

این روزنامه صهیونیستی افزوده است: درحالی‌که وضعیت اقتصادی اسرائیل در حال بدتر شدن است این رژیم در حال لغزش به چرخه‌ای است که کیفیت زندگی اسرائیلی‌ها را پایین می‌آورد و فرار مغزها که خود کُندکننده رشد اقتصادی است را سرعت می‌بخشد.

ناکامی اسرائیل در کنترل تاثیرات جنگ

«جروزالم پست» ادامه داده است: مقامات اسرائیل در نخستین واکنش‌های خود برای رسیدگی به تاثیر جنگ بر اقتصاد ناکام بوده‌اند. دولت هنگام تنظیم بودجه ۲۰۲۴ برای تأمین هزینه‌های جنگ، بودجه‌های بخشی را کاهش نداد یا وزارتخانه‌های اضافی را تعطیل نکرد. پیشنهادات لازم برای سیاست‌های اقتصادی برای مقابله با پیامدهای جنگ، مانند افزایش مالیات، متوقف شده است. خدمات گسترده نیروی دفاعی اسرائیل و نیروهای ذخیره ارتش آن که توسط دولت پیشنهاد شده، بار سنگین‌تری بر جمعیت مولد این رژیم و فشار بیشتری را بر خانوارها، مشاغل آزاد و مشاغل کوچک وارد کرده است. برنامه کمک‌های دولتی برای آسیب‌دیده‌های جنگ کُند و ناکافی بوده است. آماده‌سازی بودجه ۲۰۲۵ پیشرفتی نداشته و به بی‌اعتمادی در زمانی که ایجاد اطمینان در اقتصاد حیاتی است، منجر شده است.

این روزنامه صهیونیستی افزوده است: واکنش حزبی کابینه اسرائیل در پاسخ به انتقاد از سیاست شکست‌خورده آن، این بوده است که در حال جنگ است و زمانی که جنگ پیروز شد اقتصاد به حالت قبل باز خواهد گشت. مؤسسه رتبه‌بندی مودیز هفته گذشته این اظهارات را «بلوف» نامید و به صراحت اعلام کرد که آسیب جنگ به اقتصاد این رژیم، پایدارتر خواهد بود و وجهه اقتصادی این رژیم با پایان جنگ باز نخواهد گشت.